

vægt. Indberetningspligten foreslås derfor helt ophævet.

4. Den centrale administration.

Efter den gældende lov varetages den centrale statsforvaltning vedrørende børne- og ungdomsforsorgen af følgende organer under socialministeriet: Børne- og ungdomsforsorgens økonomiske nævn, børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen og landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg.

a. Det økonomiske nævn kan føres tilbage til lov nr. 92 af 14. marts 1951 vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg. Der var dengang stort behov for et særligt organ, økonomiudvalget, til bistand ved institutionernes indpasning i de nye tilskudsordninger, ved fordeling af socialministerens rådighedssummer og ved forbedring af institutionernes bygningsmæssige forhold.

I 1958 blev økonomiudvalget omdannet til børne- og ungdomsforsorgens *økonomiske nævn* samtidig med oprettelsen af et særligt *pædagogisk nævn*, der ikke som det økonomiske skulle varetage administrative opgaver, men beskæftige sig med retningslinier for den fremtidige udbygning af børne- og ungdomsforsorgen og dens institutioner og lignende principielle spørgsmål, navnlig af pædagogisk karakter.

Den i 1951 fastlagte ordning af børneforsorgsinstitutionernes økonomi har nu virket i en årrække. Administrationen af tilskudsordningerne for institutionerne ligger nu i så faste rammer, at de fleste konkrete sager vil kunne afgøres af socialministeriet uden forelæggelse for et særligt nævn eller af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen efter socialministeriets bemyndigelse.

I spørgsmål af principiel karakter vil det fortsat være af betydning for socialministeren at kunne støtte sig til et råd af særligt sagkyndige. I disse tilfælde er det vanskeligt at gennemføre en sondring mellem økonomiske og pædagogiske spørgsmål, og det har da også hidtil i de fleste spørgsmål af mere vidtrækkende karakter været nødvendigt at behandle sagerne både i det økonomiske og det pædagogiske nævn, undertiden i fællesmøder.

For at opnå forenkling af administrationen og koncentration af de rådgivende funktioner er det derfor foreslået at erstatte de to nævn med ét organ, *Rådet for børne- og ungdomsforsorg*.

Rådets opgaver er angivet med henblik på at skulle dække alle principielle spørgsmål under børneforsorgslovens område, som hidtil har henhørt under det økonomiske og det pædagogiske nævn.

Rådets opmærksomhed bør ikke alene være rettet mod forhold, som er direkte omfattet af den gældende lov, men også mod andre forhold, som kan have indflydelse på, hvilke opgaver børneforsorgens organer bør tage op, eller på, hvorledes for sorgen gennemføres.

Rådet tænkes afløst for de fleste af de rent konkrete sager, som navnlig har lagt beslag på det økonomiske nævn. Det drejer sig især om fordelingen af rådighedssummerne til ekstraordinær vedligeholdelse, til anskaffelse af inventar m. v., til mindre bygge- og anlægsarbejder og til ekstraordinære driftstilskud. Anvendelsen af rådighedssummerne er nu så fast indarbejdet, at det må være tilstrækkeligt, at rådet får indberetning f. eks. kvartalsvis og får spørgsmål om væsentlig afvigelse fra hidtidig praksis eller andre principielle spørgsmål forelagt før afgørelsen.

Større byggeplaner og lignende spørgsmål, der må ses i en videre sammenhæng, vil det fortsat være af betydning at få rådets erklæring om, men man bør have opmærksomheden henledt på, at rådet ikke i den grad beskæftiges med detaljer i disse sager, at der ikke bliver tid til de mere almene problemer, som det må være rådets hovedopgave at udtale sig om. Som eksempler på sådanne problemer kan nævnes:

Planlægning på kortere eller længere sigt af den påbegyndte forbedring af børne- og ungdomshjemmenes bygningsmæssige forhold, indpasning af de eksisterende hjem i en funktionel ny-inddeling, personalemæssig udbygning af hjemmene efter de opgaver, som en påstået udvikling i retning af et mere behandlingskrævende klientel pålægger dem, udarbejdelse af retningslinier for de enkelte institutionstypers virksomhed.

For daginstitutionernes vedkommende er det navnlig etablering af nye institutioner, der kræver indgående overvejelser, men hertil kommer behovet for vejledende pædagogiske retningslinier, samspillet med skolerne og de i tilknytning dertil etablerede børnehaveklasser og fritidsbeskæftigelser. Endvidere kan man pege på de nye former for socialpædagogiske fritidsforanstaltninger, som i disse år forsøges, og hvis indpasning i større sammenhæng er af den største betydning.

For børneværnenes vedkommende er det udbygning af almindelig familierådgivning, effektivisering af hjælpeforanstaltninger „på stedet“, udbygning af kontakten mellem børneværnene og institutionerne, og efterværnet, der især må forventes at nødvendiggøre almindelige overvejelser i et bredt sammensat råd.